

Ἡ κατὰ Χάλκην Ἱερὰ Σκητὴ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος καὶ ὁ ἐρημίτης Ἀρσένιος.

Κυριακή 31 Ιουλίου 1898

Wieder in 1891 in 1892 d. H. 194, die Dignität

(Ἄλλ' ὁ εὐσεβὴς ἑρμῆτης καὶ περ ἀναγκασθεὶς νὰ διανυκτερέῃ ἐν μικρῷ πα-
ραπήγματι, ἀπέναντι τῶν ἑρειπίων τῆς πεφιλημένης αὐτῷ Σκήτης στηθέντι δὲν ἀπάλε-
σε τὸ θάρος, ἀλλ' ἔχων ἀκράδαντον πεποίθησιν εἰς τὴν παντοδύναμον εὐσπλαγχνίαν
τοῦ Θεοῦ, ἠυλόγει τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα καὶ ἐδέετο, ἵνα τὴν χάριν αὐτοῦ τὴν ἐ-
πουράνιον καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος ἐπὶ πάντας ἐκχέας εὐδοκίῃ) ὅπως πᾶσαι μὲν αἱ
ἐκ ταύτης καταστραφεῖσαι οἰκοδομαὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον, πρὸς χαρὰν τῶν ἰδιοκτητῶν,
ἀνοικοδομηθῶσιν, ἡ δὲ ἱερὰ αὐτοῦ Σκήτη ἐκ μέσου τῶν ἑρειπίων, ὡς φοίνιξ εὐθυτε-
νῆς, ἀναθάλλῃ. Καὶ ὄντως, μικρὸν μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς δεινῆς ἐκείνης τοῦ σεισοῦ
ἀπειλῆς (ἐπὶ χρησταῖς ταῖς ἐλπίσι) καταρτίνας ἅπαντα τὰ τῆς οἰκοδομῆς ἡρειπωμένα
καὶ ἐτοιμοδρόμα μέρη, ἐπιχειρεῖ τῇ ἐκ νέων βάθρων ἀνοικοδομήσει τοῦ τε ἱεροῦ
ναοῦ καὶ τῶν κελλίων. Πρῶτος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὸν πενιχρὸν αὐτοῦ ὀβολὸν κα-
τέθηκεν ὁ τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς χαράττων, δεῦτερος ἐπιφαίνεται, διὰ γενναίας
συνεισφορᾶς, ὁ πρῶν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κύρ Νικόδημος, τοῦτ' ἐπ' ἐγκολούθησαν ἡ
Α.Ε. Κωστάκης Ἀνθρόπουλος πασᾶς, ἡ Α.Ε. ὁ ἀρχίατρος τῶν ἀνακτόρων Σπ. Μαυρογένης
πασᾶς, ἡ Α.Ε. ὁ τέως ἐν Καμ/πόλει πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας Νεδίλκωφ, ὁ ἀξιότιμος κύρ
Κ. Ἡλιδόκος καὶ ἄλλοι. Καὶ ὁ μὲν Νατσκος ἀνοικοδομηθεὶς ἐπὶ διπλασίου σχεδὸν
μεγέθους τοῦ ἐκ τοῦ σεισοῦ παθόντος ἀποτελεῖται ἐκ 15 πηχ. μήκου 8 πηχ. πλά-
τους καὶ 10 πηχ. ὕψους, ἡ δὲ Σκήτη μονόροφος οὕσα συνίσταται ἐξ 25 πηχ. μήκου,
καὶ πλάτους ἐξ 25 πηχ. Περιέχει δὲ ἐν μέρει τῇ νοτίῳ πλευρᾷ κελλία 3 $\times$ 7 ἐν δὲ
τῇ βορείῳ κελλία 4, ἐκατέρωθεν δὲ τῶν πλευρῶν ἀνατολικῶς, κατὰ τὴν εἴσοδον ἀνὰ
μριανυρετὰν αἴθουσαν, ἐν ἐκατέρᾳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει βρύσις μαρμαρίνη ὑπερθεῖν τῆς
λοιπᾶς καὶ λοιπὰς ἱεροτελεστίας τελεῖται ἐν αὐτῇ τῷ νηπόδουνον τοῦ κατὰ
μῆκος τοῦτ' ἐπὶ πλακῶς μαρμαρίνης ἐστὶν ἐγκεχαραγμένον λαμπρὸν ἱαμβικὸν ἐπιγραμ-

μα, ἀνῆκον εἰς τὸν ὄξυν κάλαρον τοῦ μεγάλου οἰκονόμου, ἔχον δὲ ὡς ἔπεται:

" Ἀνθρώπε μοι πρόσελθε, πλησὸν ὑδρίαν, καὶ πίθι διψῶν, καὶ ρυκτὼν λοῦσαι
δέρας. Πλὴν μοι τὸ οὖς σου κλίνων εἶπω σοι τάδε. Ὁς ρεῦμα καὶ οὐ ρεῖς, παρέρχ-
χη, σωφρόνει".

Αἰὲν Μαρτίου κε.

Συγκοινωνεῖ δὲ ἡ Σκήτη μετὰ τῆς χώρας μὲν διὰ μιᾶς λεωφόρου, ἀφ' ἧς φαί-
νεται ὁ πενκολιμήν, ὅτε δὲ μὲν διακρίνεται καὶ κρυστάλλινα,
ὅτε δὲ μὲν θολὰ καὶ ἐξοικωμένα ὕδατα, καὶ δι' ἑτέρας ἀραξιτῆς
ὁδοῦ, ἀφ' ἧς διακρίνεται ἡ Ἀντιγόνη, ἡ Πρώτη καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς Προποντίδος ἀ-
κατοίκητοι νῆσοι, μετὰ δὲ τοῦ Τζιδάρ Διμανῆ, διὰ δύο ἐπίσης ὁδῶν, τῆς μιᾶς λεωφό-
ρου καὶ τῆς ἑτέρας ἀραξιτῆς, ἑτέρα δὲ ὁδὸς, ἡ τοῦ ἀειρνήστου Νικολάου Πασπαλλῆ,
τοῦ ἀχωρίστου τούτου τῆς Σκήτης ἐν σχήματι λαϊκοῦ μοναχοῦ, ἀρχεται ἀπὸ τῆς νο-
τιανατολικῆς εἰσόδου αὐτῆς καὶ λήγει κάτωθεν, φέρονσα πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ εἰ-
ρημένου λιμενίσκου. Παρὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἔνθεν καμειθὲν ὑπάρχει μικρὸν νεκρο-
ταφεῖον, ἐνῷ διακρίνονται τὰ μνήματα τῶν ἀειρνήστων Ἰωάσαφ τοῦ ἀναχωρητοῦ, Χα-
τζῆ Ἰωάννου Μιχαηλίδου, δωρητοῦ τῆς Σκήτης καὶ πατρὸς τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου Παν-
τελάκη ἐφέντη, λογοκριτοῦ τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων, Ἰωάννου Ζωγραφίδου, ἱατροῦ,
Ἀντωνάκη οἰκονόμου τῆς ἀληγοεμπορικῆς σχολῆς καὶ ἄλλων, κατὰ δὲ τὴν βόρειον
εἴσοδον τῆς Σκήτης μετὰ τὸν τάφος τῆς μακαρίτιδος Εὐφροσύνης Ἀνδρίκου ἐφ. καὶ
ἐντὸς τοῦ Ναοῦ δύο ἑτέροις καλυπτόμενοι ὑπὸ μαρμαρίνων ἐπιγραρμένων πλακῶν.
Καὶ τοιαύτη μὲν ἐν σκιαγραφίᾳ ἡ Ἱερὰ Σκήτη τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος ἐλπίζεται δ' ὅτι
ὁ ἀκάματος αὐτῆς ἰδρυτῆς οὐ μόνον θέλει ἔτε μᾶλλον εὐρύνη αὐτὴν διὰ τῆς προσαρ-
τήσεως καὶ ἄλλων κοινῶν καλῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν κῆπον θὰ ἐπεκτείνει παρέχων οὕτω
μετὰ θάνατον εἰς τὸν διάδοχον αὐτοῦ οὐχὶ πλεον μικρὰν καλύβην, ἀλλὰ μοναστήρι-
ον εὐαγὲς καὶ καλῶς συγκεκροτημένον. Ἐκκλησιαστικῶς δ' ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἄρσιν
δικαιοδοσίας τῶν σεβαστῶν Πατριαρχείων ὡς καὶ ἡ ἐλλ. ἐμπορικὴ σχολὴ ἐπὶ τοῦ γη-
πέδου τῆς ὁποίας, ὡς εἴρηται, ἐστὶν ἀνοδομημένη καὶ ὡς εἰκὸς ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκο-
λουθίαις καὶ λοιπαῖς ἱεροτελεστίαις τελεῖται ἐν αὐτῇ τὸ μνημόσυνον τοῦ κατὰ
καιρὸν οἰκουμένου Πατριάρχου. Ὁ γλυκὺς τοῦ τρόπου ἐρημίτης Ἀρσένιος,
διὰ τῆς εὐαμβόστου αὐτοῦ πρὸς πάντας συμπεριφορᾶς, διὰ τῆς χριστιανικῆς πολι-

3
τείας, διὰ τῶν σπανίων φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων προσόντων καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς ὁξό-
τητος τοῦ πνεύματος, τοῦ' αἰδίου καὶ εἰλικρινοῦς τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἀν-
στηρᾶς αὐτοῦ μοναχικῆς ζωῆς, καλῶς γινώσκοντος ἄλλως τε καὶ τὰς σημερινὰς τοῦ
βίου περιστάσεις, καὶ ταύταις κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀναφυομένας χρείας καὶ ἀνάγκ-
ας ἐπ' ἀγαθῷ χρώμενος, γινόμενος δηλονότι κατὰ τὸν 'Απόστολον τῶν 'Εθνῶν " τὰ
πάντα τοῖς πᾶσι ἕνα τοῦς πάντας κερδίση", κατάρθωσε νὰ ἀγαπηθῇ καὶ ἐκτιμηθῇ
δεόντως παρὰ πάντων τῶν ὅπως δῆποτε αὐτῶν γνωρισάντων, Πατριάρχαι, Ἀρχιερεῖς
καὶ πολλοὶ τοῦ Γένους ἡμῶν λογάδες, μεγιστάνες καὶ ἄρχοντες πάσης φυλῆς καὶ
θηροκεύματος, ὑψηλὰ κατέχοντες ἀξιώματα, ἐτίμησαν αὐτὸν, διὰ τῆς εὐνοίας καὶ τῆς
πολυτίμου αὐτῶν φιλίας καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τὴν λόγῳ τε
καὶ ἔργῳ πολλάκις ἐξεδήλωσαν. Οἱ πένητες καὶ δὲ οἱ τῆς ἐρατεινῆς Χάλκης
σέβονται ἀληθῶς καὶ ὡς προστάτην καὶ κηδεμόνα αὐτῶν ἐκτιμῶσι, τὸ ὄνομα αὐτοῦ
κατέστη πασίγνωστον καὶ ὅτι περὶ αὐτοῦ ὡς καὶ πνευματικοῦ πατρὸς φημι οὐρόνον
ἐν τοῖς πέριξ τῆς πρωτευούσης ἀφίκετο, ἀλλὰ καὶ εἰς μακρὰς χώρας, ὅπουθεν
ἔστιν ὅτε πρὸς αὐτὸν σπεύδουσι.

Ὁ δὲ ἀοιδίμῳ Μητροπολίτῃ Νικομηδείας Διονύσιος ἐκτιμῶν τὰς σπανίας
τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὰς ἀπέστειλεν αὐτὸν ἀνὰ τὴν θεόσωστον αὐτοῦ Ἐπαρχίαν ἕνα ἐ-
ξομολογῆ τοῖς χριστιανοῖς, ἄθροους πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ προσερχομένους. Ἀγαπῶν
δὲ ὑπερβαλλόντως καὶ περὶ πλεῖστον ποιοῦμενος πᾶν τὸ θεολογικὸν, ἰδιαιτέραν
αἰσθάνεται συμπάθειαν πρὸς τὴν ἱερὰν θεολογικὴν Σχολήν, ἥς τοῖς ἱεροσπουδασταῖς
διὰ πατρικῆς ὄντως περιβάλλει στοργῆς, τινὰς δὲ τούτων καὶ ἰδίᾳ ἐξεπαίδευσεν
δαπάναις, οἷον τὸν καθηγητὴν αὐτῆς ἀρχιμ. Εἰρηναῖον, τὸν ἱερολ. ἀρχιδιάκονον τοῦ
'Αγ. Ἐφῆσου Ἀρσένιον Ἀφεντοβλήν καὶ ἄλλους ἄλλας πολλάκις ἐβοήθησε καὶ ἐ-
ξακολουθεῖ καὶ νῦν ἔτι τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἀγαπῶν δὲ καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν χρησί-
μων βιβλίων κατήρτισε βαθμῆδον μικρὰν βιβλιοθήκην, ἥτις σὺν τῷ χρόνῳ ἐλπίζεται
ὅτι θ' ἀριθμῇ ἱκανοὺς τόμους διαφόρων συγγραμμάτων. Μεγίστην δὲ τῇ ὄντι καὶ
σωτήριον ἐπὶ τῶν καρδιῶν καὶ τοῦ πνεύματος τῶν χριστιανῶν ἐπιρροὴν ἔσασκεῖ,

(ἀνδρόντι)

